

Бог нека је у помоћи ономе ко се једног дана буде прихватио задатка да појасни историјску улогу Биљане Плавшић, рођене Тузланке коју је Би-Би-Си називао "Српском челичном дамом". Политичка каријера ове професорке биологије, која је, што кроз сарадњу а што кроз сукобе са Радованом Караџићем и Ратком Младићем, пресудно утицала на стварање, обликовање и оквири Републике Српске, толико је била сложена да су у многим њеним сународницима, када ју је Хашки трибунал осудио на 11 година затвора, осећања била помешана.

Они који су је оптуживали да је, за време председничког мандата, угрозила Републику Српску пренаглашеним попуштањем Западу и нарочито Сарајеву, ипак су морали да јој одају признање на држању након изрицања пресуде и упућивања у шведски затвор – држању које је било достојанственије него код неких других хашких затвореника. А они који су поштовали то што се за време рата није обогатила нити протежирала своју родбину и пријатеље, као што су често радили остали лидери Републике Српске, нису могли да зажмуре пред чињеницом да је Биљана Плавшић својим хашким признањем отежала судбину српског ентитета и посао својим наследницима.

Осећања су многим помешана и ових дана, када је Биљана Плавшић, после одлежаних осам од 11 година затвора, допутовала у Београд, што је било међу најважнијим светским вестима за 27. октобар. Фотографије ње и њеног наследника Милорада Додика, човека који је имао потпуно супротну путању – био је миљеник Запада на почетку каријере, а сада им је главни трн у оку – и који ју је дочекао на београдском аеродрому, биле су пласиране на ударним местима у свим српским штампаним медијима, али и у бројним страним гласилима. За дивно чудо, београдска штампа показала је – можда први пут у последњих неколико година – завидан осећај за професионалност, пошто су наслови и текстови којима су пропратили долазак Биљане Плавшић у Београд углавном били неутрални. Нису је проглашавали напаћеном хероиницом која је страдала због туђих злочина, нити су је описивали као крволока који је спасавао себе на штету свог народа.

За разлику од сарајевских медија, који су ономад нескривено ликовали када је Насер Орић ослобођен оптужби за злочине око Сребренице, или приштинских медија, који су својевремено славили обустављање хашког процеса против Рамуша Харадинаја – у оба случаја, извештаји гласила резултирали су слављеничким дочецима на улици – српска штампа је излазак Биљане Плавшић из затвора пропратила одговорно. И према онима који у њој виде ратног злочинца, и према онима који у њој виде најхрабријег српског

лидера, и према онима који у њој виде издајника, и према онима који у њој виде наивну жртву Запада. И према оним најбројнијима, који у Биљани Плавшић препознају од свега помало.

Бог нека је у помоћи свакоме ко буде појашњавао њен историјски значај. А нама нека је у помоћи ако пресудну реч о Биљани Плавшић икада буде имало Независно друштво новинара Војводине, коме председава истакнути антисрпски активиста Динко Грухоњић.

На адресу многих овдашњих медија јуче је из НДНВ послата следећа електронска порука:

"Срам вас било медији! Независно друштво новинара Војводине згрожено је начином на који су медији у Србији известили о превременом ослобађању ратне злочинке Биљане Плавшић. Медији су извештавали о томе како је авион полетео из Шведске, како је летео, да ли је било турбуленција, како је слетео, да ли јој је успут било мука, да ли се плаши летења... Готово нико од медија није известио о томе ко је заправо ратна злочинка Биљана Плавшић, за шта је осуђена, шта је радила током рата... Нико се од медија у Србији није сетио да пита жртве злочина, у чијем је креирању учествовала зликовка Плавшић, како се осећају сада, након што је целат пре времена пуштен из затвора. НДНВ још једном осећа стид и срамоту због начина на који се медији у Србији односе према тематици ратних злочина. Али, то је само одраз болесног друштва и земље Србије, која је водећа у броју осуђених, оптужених и одбеглих ратних злочинаца по глави становника", пише, од речи до речи, у мејлу који је стигао из НДНВ и који је такође објављен на њиховом сајту.

Навикнути на свакојака "осећања стида и срамоте" која им намећу најгрлатије овдашње невладине организације, као и на то да Друга Србија наступа у сагласју са Сарајевом, Загребом, Бриселом и Вашингтоном – овог пута и са робијашима из Зенице, који су, како јављају босанске агенције, зашивањем уста протестовали против ослобађања Биљане Плавшић – грађани Србије вероватно неће ни приметити саопштење НДНВ-а. Али, овај гест Друге Србије свакако би ваљало убележити и назначити: као ретко када, можемо врло јасно и пластично да видимо да су Динко Грухоњић и његови саборци још ригорознији од Хашког трибунала или шведских власти.

Биљана Плавшић свакако је срећна што је о њеној молби за помиловање одлучивала

Када ће Србија на слободу?!

Пише: Миодраг Зарковић
четвртак, 29 октобар 2009 04:41

шведска власт, која јој је претходне две молбе одбила, а не Динко Грухоњић, или "Е новине", које су, поводом пуштања бивше председнице РС на слободу, зажалиле што је Европа укинула смртну казну! Питање је само – до када ће српска јавност, српска историја, српски углед и, најважније, српска држава, бити таоци организација, друштава и удружења којима ниједна српска казна није довољна.